

ונעה ר"ש כ"י ואמר, כל מה שתקנו לא תקנו אלא לצורך עצמן, תקנו שוקים להושיב בהם זונות, מוחצאות לעזן בהם עצמן, גשרים לטלול מהם מכסיים.

מחאתו של רשב"י על כח הרע הפועל, אףלו בהיותו פושט טלפיו ומתכסה בלבוש הטוב והחסד, היא חזקה כי'כ עד שהוא חודר לסוף הפעולה עצמה, לברר שכל מה שיוצא מן הרשעה, לא זו בלבד שיש עמו צדדים של חפסד המתולדים עמו מצד היסוד המשחת שבעיקר רעיון הטוב, שזו היה להוגה דעתות כעין משועל צר מאין לננות ימין ושמאל, כי'א עצמם הפעולות בעצמן הן רוחקות מכל מטרת טובה, אfillו אותה הגליה לפום ריחטא, כי יסוד הרשות מהפכן הכל לרועץ, רק לטובת עצמו ולהרע לכלל החברה האנושית, כי'א יוסיפו עוד מועקה על הלחץ הפודם מתגרת יד העול הכבד של ממשלה הערים שליהם.

ע"כ אמר כיון שאין שום מבט של צדק, של חסד אלהי, שולט בלב האומה הרשות הזאת, באופן שיקח לבבה אותו דרך הטוב של אהבת הבריות באמת, שהרי אין להם בעלים כי'א אהבת עצם לרדד את כל העולם כולו תחת רגלו, כדי שיוכלו להגיע לתאותיהם השפלות בכל מלא נפשם הבהמת, כי'כ מה יכול הכלל לקות מהפעולות. ע"כ לא יקלעו הפעולות אפי' את מטרתן הקרוובת, כי תקנו שוקים, שהמטרה הקרויבה של הרחבה המסחר היא הרבות הרbesch והעשיר בחברה. והם עם נתיניות הרעה עשו להם מטרה להושיב בהם זונות, שהחפסד הכללי הזה ירוש את החברה הרבה יותר ממה שיוכלו כל השוקים להעשירה, כי'כ بعد אש זונה עד ככר לחם, "ירואה זנות יאבד הון". א"כ לא ישיג הכללמושך חזר שום טוביה אפילו קלה, רק רע והחפסד חמרי ורוחני.

וע"פ המטרה הזאת אין לשוקים ישר עם הגברים שיש בהם עניין חברותי, כי'א עם המוחצאות, אבל באופן מוקלקל, כי לא על הנקיון והטהרה נוסד המרכז הרומי, היוצאה מנטיה של נפש בהמיה וنمוכה, כי'א לשם רדיפת עידונים גסים ופחותים, שלא הבריאות מגמתם כי'א העידן, שמחוזיר את המתעדנים לסוף לתשושים ומפונקים, רוחקים מכל עבודה וריקים מכל גבורה אפילו חמורית, וכי'ו שהם מתרחקים מכל תכלית שהיא באמת נשאה כי'א הם הורסים אותה. וגשרים שתקנו, לא יחברו את הרוחקים כדי להטיב את מצב הכלכלת הכללית של כללות המשפחה האנושית, כי'א הם תקנו לטלול מהם מכסיים כדי להתמלא מהה מסתולתם של העמים רבים שנחרו אליהם, ולרשותם ע"י המכסים הרבים, עד שהקבוץ הנמשך מהגברים, לא יהיה בו טוב כלל, כי'א טוביה של ערמה להם, ורעה לעולם, ופרת מוחש לפיוותה המסחר באופן הגון ע"י אותו הערבוב של המכסים שיבלו חיל גדול, יותר ויוטר הרבה מההתועלות הנמשך מהגברים. א"כ אין מקום לשתיקה, כי אין כאן רציצת מחשבות, כי'א מחהה כללית על הרשות כולה לכל צדיה וגוניה, ולא יועילו כלל לעומתיהם אוטם המسوות הקלושים שהתרבות הכווצבת מתגלת בהם לעין הרואה, וגילה ד' את פני הלו על כל העמים.

הן יוזה בן גריס, וסיפור דבריהם ונשמעו למלכות.

שגנה יוצאת לעולם, מפני שהיסוד הטוב, שעליו בנזיה אותה הזיהירות המתיחסת להענין ההוא, איןנו קנו כי'ה בנפש קנו טبعי, ע"פ שהוא חף להשמר ממנה מצד הסכמותו וחפצו לקבל עליו את על המצווה או המדה החיה, מ"מ השגגה רובצת לפתחו. אבל כל מי שכבר קנה לו קניין טبعי את היסוד שעליו המצווה בנזיה מצד הרגש האנושי לכל הפחות, לו יש כבר שמירה פנימית בעומק נפשו ולא יבא לידי מכשול. הגרים הם דומים לישראל כספה, מתחברים הם בגוף האומה ומתקרבים הם ג'כ' בחיבה יתירות, אבל הטבעות הישראלית של אהבת האומה העמוקה והטהורה, עוברים דורות עד שחזרות בגלבם, גירא עד עשרה ذרי לא תבז אarmaה